

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcov: **1/ I. R., B., 2/ J. D., B., 3/ L. M., B., 4/ D. B., B., 5/ Ing. I. B., B., 6/ Ing. P. R., B., 7/ Ing. J. K., B., 8/ I. M., B., 9/ Ing. J. L., B., 10/ V. L., B., 11/ S. N., B., všetci právne zastúpení JUDr. P. Š., B.**, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Banskej Bystrici**, Nám. Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica, *právne zastúpený advokátskou kanceláriou U. & P. s.r.o., B. B.*, za účasti ďalšieho účastníka: **Slovenská správa ciest – Investičná výstavba a správa ciest**, Skuteckého 32, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KSUBB-2010-301/363-1:OŠSS,My zo dňa 23. februára 2010, konajúc o odvolaní žalobcov 1/ - 11/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/44/2010-49 zo dňa 27. októbra 2010, jednomyselne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/44/2010-49 zo dňa 27. októbra 2010 **p o t v r d z u j e.**

Žalobcom 1/ - 11/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcov 1/ - 11/, ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KSUBB-2010-301/363-1:OŠSS, My zo dňa 23.02.2010, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Mesta Brezno, ako príslušného stavebného úradu, a to rozhodnutie o umiestnení stavby č. 2009/4239-02 zo dňa 30.11.2009, ktorým umiestnil stavbu v katastrálnom území (ďalej len „k.ú.“) B. pre navrhovateľa Slovenská správa ciest – Investičná výstavba a správa ciest, Skuteckého 32, Banská Bystrica.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že v danom prípade ide o verejnoprospešnú líniovú stavbu podľa Územného plánu Mesta Brezno, pre túto stavbu možno pozemky podľa ustanovenia § 108 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) vyvlastniť. Ustanovenie § 108 ods. 2 písm. a/ stavebného zákona umožňuje vyvlastniť len vo verejnom záujme pre verejnoprospešné stavby podľa schválenej územnoplánovacej dokumentácie. Rozsah – nevyhnutná miera vyvlastnenia nie je v predmetnom rozhodnutí o umiestnení stavby riešená. Možnosť vydať územné rozhodnutie o umiestnení stavby ak navrhovateľ nie je vlastníkom pozemku, je daná len v prípade, ak sú splnené na navrhovaný účel predpoklady pre vyvlastnenie. Preto sa prvostupňový súd stotožnil so stanoviskom žalovaného, že napadnuté rozhodnutie nerieši v podrobnostiach okolnosti vyvlastňovania, keďže nejde o vyvlastňovacie konanie. Až vo vyvlastňovacom konaní sú posudzované konkrétne podmienky vyvlastnenia, nevyhnutný rozsah vyvlastnenia (§ 110 ods. 3 stavebného zákona). Pri rozhodovaní o umiestnení stavby je významné zaoberať sa len otázkou, či v danom prípade na navrhovaný účel možno pozemok vyvlastniť. Ak z ustanovenia § 108 ods. 2 písm. a/, f/ vyplýva možnosť vyvlastnenia, potom je daný zákonný predpoklad pre vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby pre navrhovateľa, ktorý nie je vlastníkom pozemku.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podali včas odvolanie žalobcovia 1/ - 11/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhli, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie správneho orgánu zrušil a žalobe vyhovel.

Právny zástupca žalobcov 1/ - 11/ uviedol, že pokiaľ už skôr poukázali na rozpor s územným plánom Mesta Brezno a prvostupňový súd im vytýkal, že túto skutočnosť nepreukázali, oni v zmysle ustanovení § 120 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) predmetný dôkaz označili, ale súd ho nevykonal. Žalobcovia 1/ - 11/ nemohli predmetný dôkaz predložiť, lebo ho nemajú k dispozícii. Doplnok č. X Územného plánu mesta bol schválený dňa 15.12.2009, teda až následne po územnom rozhodnutí prvostupňového stavebného úradu Mesta Brezno č. 2009/4239-02 zo dňa 30.11.2009. Tieto skutočnosti vyplývajú z dôkazov a vyjadrení účastníkov. Ďalšou námietkou žalobcov 1/ - 11/ bolo, že pokiaľ by malo byť zachované ochranné pásmo 50 m (pri ceste I. triedy je 50 m od osi príľahlého jazdného pásu – podľa tvrdenia v napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov) potom by nutne muselo dôjsť aj k asanácii iných objektov v blízkosti stavby (napr. budova polície a ďalšie okolité obvodby bývalej M. B., ktoré sú taktiež v rovnakej vzdialenosti ako garáže žalobcov. Prvostupňový súd to v odôvodnení nijako nevyhodnotil. Napriek tomu,

že rozhodnutím o umiestnení stavby nedochádza ešte k vyvlastneniu stavieb – garáží, žalobcovia 1/ - 11/ sú toho názoru, že garáže sú už týmto rozhodnutím určené na asanáciu, pričom s ostatnými objektmi sa o asanácii v budúcnosti neuvažuje, hoci sú rovnako v blízkosti stavby.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/44/2010-49 zo dňa 27.10.2010 potvrdiť.

V dôvodoch uviedol, že pokiaľ žalobcovia 1/ - 11/ poukazujú na nutnosť asanácii v blízkosti stavby vo vzťahu k tomu, že v rámci stavby „I/66 Brezno – obchvat, I. etapa“. stavebný objekt SO 011 – výstavba obchvatu vyvoláva potrebu odstránenia 14 objektov vrátane objektov garáží pod novým mostným objektom, žalovaný sa zaoberal len žalobou žalobcov a nie aj ďalších vlastníkov, ktorí správne rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote nenapadli. Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke preto žalovaný považuje odvolanie za nedôvodné. Nie všetky stavby v blízkosti navrhovanej stavby bude potrebné asanovať, avšak s ohľadom na ustanovenie § 108 stavebného zákona možno pozemky pre danú stavbu vyvlastniť. Ide o zákonnú možnosť, ale nie povinnosť. Až ďalšia fáza konania, ktorá nasleduje po územnom konaní, t.j. stavebné konanie, určí konkrétne podmienky vyvlastnenia, naliehavý záujem a pod. Podľa § 37 stavebného zákona podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón a stavba „I/66 Brezno – obchvat, I. etapa“ – líniová stavba je stavbou verejnoprospešnou, určenou územným plánom v jeho záväznej časti. Napadnuté rozhodnutie nie je rozhodnutím, ktoré by pojednávalo o vyvlastnení, jeho rozsahu, náhrade, a to ani voči žalobcom a ani voči ďalším osobám (napr. vo vzťahu k žalobcami uvádzaným tretím osobám ako vlastníkom ďalších objektov). S ohľadom na platnú územnoplánovacia dokumentáciu, obsah napadnutého rozhodnutia žalovaného, nepovažuje podané odvolanie za dôvodné. Prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal námietkami žalobcov, oboznámil sa s rozsiahlym dôkazným materiálom a vykonal všetky dôkazy získané v súlade s právnym poriadkom a vec posúdil po právnej stránke správne.

Ďalší účastník konania, Slovenská správa ciest – investičná výstavba a správa ciest, v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/44/2010-49 zo dňa 27.10.2010 potvrdiť.

K námietke žalobcov 1/ - 11/, že ostatné objekty v blízkosti stavby na rozdiel od garáží žalobcov neboli navrhnuté na asanáciu uviedol, že garáže žalobcov 1/ - 11/, ako aj iné objekty situované v blízkosti plánovanej cesty I. triedy (vo vzdialenosti do 50 m od osi vozovky) sa nachádzajú v ochrannom pásme cesty, pričom režim ochranného pásma, výkon činnosti, práva a povinnosti vlastníkov objektov a nehnuteľností v ochrannom pásme upravuje § 11 ods. 1 až 5 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „cestný zákon“). Na rozdiel od ostatných objektov nachádzajúcich sa v blízkosti (t.j. v ochrannom pásme) plánovanej cesty, objekt garáží vo vlastníctve žalobcov 1/ - 11/ sa nenachádza len v ochrannom pásme pripravovanej cesty I. triedy, ale aj na cestných pozemkoch, ktoré sú súčasťou cesty I. triedy v súlade s § 1 ods. 3 cestného zákona v spojení s § 8 ods. 2, 6 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon). Vzhľadom k tomu, že objekt garáží vo vlastníctve žalobcov 1/ - 11/ sa nachádza priamo v priemete mostného objektu na cestných pozemkoch, ktoré sú súčasťou plánovanej cesty, je asanácia tohto objektu garáží nevyhnutná nielen z pohľadu zabezpečenia opráv, údržby, neobmedzeného prístupu k všetkým častiam

mostného objektu a to aj pomocou technických zariadení a mechanizmov a zabezpečenia bezpečnosti premávky na cestnej komunikácii, ale aj z pohľadu zabezpečenia ochrany života, zdravia a majetku osôb nachádzajúcich sa v bezprostrednej blízkosti stavby (teda aj pod mostným objektom). Na záver uviedol, že v súlade s § 1 ods. 4 cestného zákona súčasti ciest sú potrebné pre úplnosť, na zabezpečenie a ochranu ciest a na zaistenie bezpečnej, rýchlej, plynulej a hospodárnej premávky na nich. Z uvedeného dôvodu cestné pozemky ako súčasti ciest nie je možné využívať spôsobom, ktorý obmedzuje alebo znemožňuje plnenie tohto účelu.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že stavebný úrad – Mesto Brezno vydal dňa 30.11.2009 územné rozhodnutie č. 2009/4239-02, na základe návrhu na vydanie územného rozhodnutia ďalšieho účastníka konania, ktorým bola umiestnená stavba „I/66 Brezno – obchvat, I. etapa“. Po oznámení začatia územného konania jednotlivým dotknutým orgánom, známym účastníkom konania, jednak listom a jednak oznámením na úradnej tabuli Mesta Brezno a jeho webovej stránke, nariadil na prejednanie návrhu ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním na deň 24.11.2009 o 9:00 hod. V konaní boli vznesené námietky a pripomienky účastníkov konania, okrem iných aj voči asanácii garáží. Námietky týkajúce sa nesúhlasu s asanáciou garáží pod mostným objektom SO 204 prvostupňový správny orgán neuznal z dôvodu, že cestný pozemok pod mostným objektom tvorí priemet šírky konštrukcie vozovky na rastlý terén. Mimo zastavaného územia v zmysle cestného zákona sú definované cestné ochranné pásma, čo pri ceste I. triedy je 50 m od osi príľahlého jazdného pásu. Správca cesty musí vykonávať pravidelné prehliadky mostných objektov, ktoré predstavujú kontrolnú činnosť o stavebno-technickom stave mosta, a preto musí byť zabezpečený vstup na pozemok aj pod mostom. Žalovaný uvedené prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

Podľa § 32 písm. a/ stavebného zákona umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je rozhodnutie o umiestnenie stavby.

Podľa § 37 ods. 1 stavebného zákona podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce podklady podľa § 7a; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní.

Podľa § 34 ods. 2 stavebného zákona v územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania

aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím **priamo dotknuté**.

Podľa § 38 stavebného zákona ak nemá navrhovateľ k pozemku vlastnícke alebo iné právo, možno bez súhlasu vlastníka územné rozhodnutie o umiestnení stavby alebo rozhodnutie o využití územia vydať len vtedy, ak možno na navrhovaný účel pozemok vyvlastniť.

Podľa § 39 stavebného zákona v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad *územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie* vrátane architektonických a urbanistických hodnôt v území a *rozhodne o námietkach účastníkov konania*. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; *podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia*.

Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

Podľa § 108 ods. 1 stavebného zákona pozemky, stavby a práva k nim, potrebné na uskutočnenie stavieb alebo opatrení vo verejnom záujme, uvedených v odseku 2, možno vyvlastniť alebo vlastnícke práva k pozemkom a stavbám možno obmedziť rozhodnutím stavebného úradu (ďalej len „*vyvlastniť*“).

Podľa § 108 ods. 2 písm. a/ a f/ stavebného zákona vyvlastniť možno len vo verejnom záujme pre

- a) verejnoprospešné stavby podľa schválenej územnoplánovacej dokumentácie,
- f) výstavbu a správu diaľnic, ciest a miestnych komunikácií vrátane zriadenia ich ochranných pásiem podľa osobitných predpisov.

Podľa § 108 ods. 3 stavebného zákona verejný záujem na vyvlastnení na účely uvedené v odseku 2 sa musí preukázať vo vyvlastňovacom konaní. Za stavby podľa odseku 2 písm. a) sa považujú stavby určené na verejnoprospešné služby a pre verejné technické vybavenie územia podporujúce jeho rozvoj a ochranu životného prostredia, ktoré vymedzí schvaľujúci orgán v záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie.

Podľa § 110 ods. 2 stavebného zákona vyvlastnenie musí byť v súlade s cieľmi a zámermi územného plánovania a ten sa dokazuje územným rozhodnutím. Pokiaľ účel, na ktorý sa vyvlastňuje, nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia, skúma sa súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania priamo vo vyvlastňovacom konaní.

Podľa § 11 ods. 1 cestného zákona na ochranu diaľnic, ciest a miestnych komunikácií a premávky na nich mimo územia zastaveného alebo určeného na súvislé zastavenie slúžia cestné ochranné pásma. Pre jednotlivé druhy a kategórie týchto komunikácií určí šírku ochranných pásem vykonávací predpis, a to pri diaľniciach a cestách vyšších tried v rozsahu

50 až 100 metrov od osi príslušného jazdného pásu, pri cestách nižších tried a miestnych komunikáciách 15 až 25 metrov od osi vozovky, nad a pod pozemnou komunikáciou. Cestné ochranné pásmo pre novobudované alebo rekonštruované diaľnice, cesty a miestne komunikácie vzniká dňom nadobudnutia právoplatnosti územného rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Z ustanovenia § 34 stavebného zákona vyplýva, že účastníci konania sú tí, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Slovné spojenie „priamo dotknuté“ vyjadruje stav značnej a bezprostrednej intenzity porušenia a individualizácie subjektu, ktorý je porušením dotknutý.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. II. ÚS 22/02 zo dňa 06.03.2002 odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavnú sťažnosť v časti o porušení základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života upraveného v čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj základného práva na priaznivé životné prostredie upraveného v čl. 44 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím o umiestnení stavby. Uznesenie odôvodnil tým, že rozhodnutím o umiestnení stavby nemôže reálne dôjsť k porušeniu práva na priaznivé životné prostredie, pretože z charakteristiky rozhodnutia o umiestnení stavby vyplýva, že ide o rozhodnutie, ktorým sa stavba priamo nerealizuje (k jej realizácii dochádza na základe stavebného povolenia – osobitného rozhodnutia vydaného v stavebnom konaní, resp. na základe ohlásenia stavebnému úradu v určitých zákonom ustanovených prípadoch). Taktiež uviedol, že rozhodnutie o umiestnení stavby reálne nezasahuje do narušenia práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, vytvára sa ním len právny základ pre rozhodnutie o realizácii stavby, ku ktorej môže, ale nemusí v budúcnosti dôjsť. Vyplýva to aj z časovej platnosti rozhodnutia o umiestnení stavby.

Vychádzajúc z vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje s názorom žalovaného a prvostupňového súdu v tom, že rozhodnutím o umiestnení stavby nedochádza k vyvlastneniu a predmetným rozhodnutím sa tak nezasahuje do subjektívnych práv vlastníkov garáží. Rozhodnutím môže byť priamo dotknutý len ten, koho právne postavenie môže byť po vydaní rozhodnutia iné, ako pred rozhodnutím. Rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok,

umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia (§ 39a ods. 1 stavebného zákona). Na základe rozhodnutia o umiestnení stavby nie je možné ešte stavbu realizovať, nakoľko sa ním určuje stavebný pozemok a stavba na ňom sa len umiestňuje. Realizovať stavbu je možné až na základe právoplatného stavebného povolenia vydaného v stavebnom konaní. Územné konanie tak predchádza stavebnému konaniu a rozhodnutie o umiestnení stavby je právnym základom pre stavebné povolenie. V danom prípade sa musí ešte uskutočniť vyvlastňovacie konanie. Vyvlastniť možno len vtedy, ak sa cieľ vyvlastnenia nedá dosiahnuť inak. Vyvlastnenie sa môže uskutočniť len v nevyhnutnom rozsahu a musí byť v súlade s cieľmi a zámermi územného plánovania. Samotným rozhodnutím o umiestnení stavby, ktorým je stavba iba právne umiestňovaná na stavebnom pozemku, nemôžu byť žalobcovia 1/ - 11/ priamo dotknutí na svojich právach. Námietky žalobcov 1/ - 11/ smerovali k faktickému stavu, ktorý môže nastať až na základe vyvlastňovacieho konania a stavebného povolenia.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcom 1/-11/, ktorí nemali úspech v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný mal v odvolacom konaní úspech a súčasne bol zastúpený advokátom. Ustanovenie § 250k ods.1 O.s.p. neupravuje nárok žalovaného správneho orgánu na náhradu trov. Súd vychádza z toho, že procesná obrana zákonnosti napadnutého rozhodnutia je súčasťou plnenia úloh správneho orgánu v rámci jeho vecnej kompetencie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 03. októbra 2011

JUDr. Ivan R U M A N A, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková